

- учениците и собствените си проблеми за оцеляване и развитие;
- » оформяне на едно неутрално пространство, в което роми, армъни, българи и помаци (българи мюсюлмани) безпроблемно да се срещат и говорят за себе си, за другите и да търсят алтернативни пътища за съвместното си оцеляване и развитие в името на по-доброто си бъдеще;
 - » курсове за квалификация и преквалификация за безработни родители без разлика в етническия им произход и вероизповедание.

В община Ракитово от столетия насам живеят роми, българи мюсюлмани (помаци), българи християни и власи армъни. Съотношението между трите големи групи – българи християни, роми и българи мюсюлмани е почти еднакво на брой. Най-малочислена е етническата група на власите армъни. Всяка общност от векове насам е формирала своя махала, в която предпочита да живее. Изповядват се двете основни за страната религии – православната християнска и мюсюлманска, и от столетия насам има джамия и църква. А децата на града се обучават в две отделни училища от 1948 г. насам (българско и ромско).

През годините на социалистическия режим комунизмът в стремежа си да се наложи като единствена идеология се стараеше да възпита атеистично поколение, да унифицира различията и да размие културите на малцинствата. Това доведе до затваряне на малцинствените общности с цел съхраняване на културната си идентичност. Били са сменяни имената на помаци и роми, често с физическо насилие и психически тормоз. Жените мюсюлманки са били заставяни да режат традиционните си дълги плитки. Милиционерите насила сваляли шарените им забрадки. Хората от малцинствата в този район са поддържали жизнения си стандарт с тежка физическа работа. Процентът на високообразованите роми и помаци е съвсем незначителен. А тези, които са успявали да получат добро образование в българското училище и са завършвали институти и университети, са се срамували да обявяват публично своята културна идентичност, оформяна в семейната им среда.

Последвалата след тоталитарния период икономическа криза изостри взаимоотношенията между малцинствените общности и мнозинството. Организираното селско стопанство в АПК беше ликвидирано. Малкото предприятия в района не функционират. В най-тежко положение са ромите. Те се изхранват от краткосрочна трудова заетост, като събират горски билки, плодове и гъби и ги продават на пазара. Пътуват до по-големите градове за сезонна работа. Представители на всички общности в града и общината има зад граница и особено в Гърция, Испания, Португалия. В годините на несвършващата криза те се обединиха, за да търсят общи пътища за физическото си оцеляване. Нишата за духовното развитие остана на по-заден план, а възможностите за междуетнически конфликти по-големи.

Най-ощетена и несправедливо изолирана е ромската част от населението на града, която населява отделен квартал и има свое основно училище.

Жените мюсюлманки са били заставяни да режат традиционните си дълги плитки. Милиционерите насила сваляли шарените им забрадки